از گوشه و کنار

براساس حکم دادگاه؛

کواکبیان و ظهره‌وند به حبس تعلیقی محکوم شدند

چندی پیش اظهارات ابوالفضل ظهره‌وند، نماینده تهران در مجلس در یک گفت‌وگوی اینترنتی باشکایت دبیرخانه شورای‌عالی امنیت ملی و اعلام جرم دادستانی تهران همراه شد؛ براساس حکم دادگاه، این نماینده مجلس به ۳ ماه و یک روز حبس محکوم شد که این حکم ۳ سال به‌صورت تعلیقی است. وی همچنین به ۲ سال منع فعالیت رسانه‌ای محکوم شده‌است. در ماه‌های گذشته مصطفی کواکبیان، نماینده پیشین مجلس نیز در یک برنامه تلویزیونی ادعایی در رابطه با ارتباط یک خانم با شخصیت‌های سیاسی کشور مطرح کرد که این ادعا در رسانه‌ها بازخورد منفی بسیار زیادی داشت. طبق حکم صادره کواکبیان به ۱۴ ماه حبس محکوم شد که این حکم به‌مدت ۴ سال به‌صورت تعلیقی خواهد بود. او همچنین به ۲ سال منع فعالیت رسانه‌ای اعم از مصاحبه با رادیو و تلویزیون و انتشار هرگونه مطلب در رسانه‌ها، پایگاه‌های خبری و... محکوم شد.

بازهم سقوط رتبه ایران در اینترنت موبایل و ثابت

جایگاه ایران در رده‌بندی کشورهایی با بیشترین میانه سرعت اینترنت موبایل و ثابت در سپتامبر ۲۰۲۵ میلادی با سقوط روبرو شده‌است. به گزارش خبرآنلاین؛ جدیدترین گزارش اسپیدتست نشان می‌دهد در سپتامبر ۲۰۲۵ میلادی در سطح جهانی میانه سرعت اینترنت موبایل ۹۳.۴۷ و سرعت اینترنت ثابت ۱۰۶.۸۴ مگابیت بر ثانیه بوده است. در آگوست، یعنی ماه قبل از آن میانه سرعت اینترنت موبایل جهان ۹۰.۶۹ و میانه سرعت اینترنت ثابت جهان ۱۰۴.۴۳ مگابیت بر ثانیه بود. از سوی دیگر در رده‌بندی کشورهایی با بیشترین میانه سرعت اینترنت ثابت جهان ایران با میانه سرعت ۱۹.۵۱ مگابیت بر ثانیه در رده ۱۳۹ قرار گرفت که جایگاه آن نسبت به ماه قبل یک پله سقوط کرده‌است.

خسروپناه:

قانون منع فعالیت ایرانیان دوتابعیتی تحمیل انگلیس است!

دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی در سمینار تخصصی پیش‌نویس سند جامع توسعه دریایی کشور گفت: نخبگان علمی در کشور داریم، اما اجازه نداریم در دانشگاه‌ها از آنها استفاده کنیم. عبدالحسین خسروپناه افزود: این ممنوعیت بر اساس قانون غلطی است که زمان پهلوی اول انگلیسی‌ها آن را تحمیل کردند. به گفته او بسیاری از این نخبگان عاشق کشور هستند اما متاسفانه نمی‌توانند در کشور فعالیت کنند. امیدواریم مجلس حجم این قوانین را کم کند و آنها را اصلاح کند.

پرونده قضایی تشکیل شد

ضرب و شتم یک معلم در مهران

اولیای یک دانش‌آموز که برای شکایت از معلم فرزند خود به اداره آموزش و پرورش شهرستان مهران مراجعه کردند، پس از بحث با معلم، اقدام به ضرب و شتم این معلم کردند. به گزارش مهر در همین رابطه مسئولان حقوقی و بازرسی شهرستان برای خاطیان اقدام به تشکیل پرونده در مراجع قضایی کردند.

ضارب روحانی امامزاده یحیی دستگیر شد

چهارشنبه گذشته حجت‌الاسلام مهدی بیات، از طلاب انقلابی و فعالان فرهنگی در صحن امامزاده یحیی تهران هدف سوءقصد قرار گرفت. ضارب این روحانی توسط نیروی انتظامی دستگیر شد. به گزارش سایت دیده‌بان ایران؛ حجت‌الاسلام مهدی بیات، از طلاب انقلابی و فعالان فرهنگی در صحن امامزاده یحیی تهران هدف سوءقصد قرار گرفت. در این حمله خونین، این روحانی با ضربه چاقو از ناحیه گردن مجروح شد. پلیس با اقدام سریع، ضارب را شناسایی و در عملیات ویژه دستگیر کرد.

تشکیل «اتاق وضعیت عفاف و حجاب» یعنی اداره کشور با سیاست «شمشیر داموکلس»؛

«مسأله حجاب» هرگز نباید پایان یابد!

سعیده علیپور

هفته‌های اخیر وقتی محمدرضا باهنر، عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام، در اظهاراتی اعلام کرد که لایحه حجاب از دستور کار شورای عالی امنیت ملی خارج شده و دیگر قابلیت پیگیری ندارد، گویی زلزله‌ای در فضای سیاست‌گذاری کشور رخ داد. این اظهارات با واکنش‌های گسترده‌ای مواجه شد؛ ابتدا تلاش‌هایی برای عقب‌نشاندن باهنر از اظهاراتش صورت گرفت، اما توبه او هم برای تندروها کافی نیفتاد.

با وجود اینکه دولت همچنان لایحه حجاب را ابلاغ نکرده است، تحرکات جدیدی در عرصه فعالیت مدافعان حجاب اجباری به وقوع پیوست؛ علاوه بر ائمه جمعه که بار دیگر به صورت هماهنگ در تریبون‌های نماز جمعه از لزوم برخورد با بی‌حجابی گفتند، روز جمعه دبیر ستاد امر به معروف و نهی از منکر استان تهران هم از تشکیل «اتاق وضعیت عفاف و حجاب» و فعال شدن ۸۰ هزار نیروی آمر به معروف در تهران خبر داد.

این شل و سفت کردن حلقه حجاب بر مردم این پرسش را مطرح می‌کند که چرا حاکمیت مردم را در وضعیت «خوف و رجا»ی دائمی گذاشته و موضوعی اینچنینی مثل «نوع پوشش» را که از منظر برخی از صاحبنظران تمام شده است، مانند شمشیر داموکلس در سیاست حکمرانی خود اجرا می‌کند.

این شل و سفت کردن حلقه حجاب بر مردم این پرسش را مطرح می‌کند که چرا حاکمیت مردم را در وضعیت «خوف و رجا»ی دائمی گذاشته و موضوعی اینچنینی مثل «نوع پوشش» را که از منظر برخی از صاحبنظران تمام شده است، مانند شمشیر داموکلس در سیاست حکمرانی خود اجرا می‌کند؟

بازخوانی امر به معروف؛ از اصل دینی تا ابزار کنترل

علی مجتهدزاده، حقوقدان، در تحلیلی صریح در خصوص اظهارات اخیر دبیر ستاد امر به معروف تهران گفته است که: «اتاق وضعیت حجاب تلاشی است از سوی تندروها برای احیای گشت ارشاد و قانون حجاب. مشکل اصلی به قانون حمایت از آمران به معروف برمی‌گردد که یک اصل دینی که هدفش کنترل حاکمان و مردمی کردن حکومت بوده را تبدیل به ابزار ایجاد شکاف اجتماعی کرده‌است».

در آموزه‌های اسلامی، امر به معروف و نهی از منکر ابزار مردم برای حساب‌کشی از حاکم و نظارت بر عدالت و رفتار مسئولان است، نه وسیله‌ای برای اعمال فشار از سوی حاکمیت بر جامعه. اصل امر به معروف، در دین، به معنای حفظ تعادل قدرت و جلوگیری از فساد حاکم است؛ یعنی مردم حق دارند از حکومت مطالبه عدالت و اخلاق داشته باشند و حکومت را در چارچوب قانون و اخلاق پاسخگو نگه دارند.

اما در ایران امروز، این اصل برعکس شده است. ابزار نظارت مردمی بر حاکمیت، به چماق بالای سر مردم تبدیل شده است. «اتاق وضعیت حجاب» و «بسیج ۸۰ هزار آمر به معروف»، نمونه‌ای از این وارونه‌سازی است: وظیفه‌ای که باید بر حاکمان اعمال می‌شد، اکنون بر جامعه تحمیل می‌شود و پوشش زنان و رفتار اجتماعی شهروندان، محل تمرکز کنترل و اعمال قدرت شده‌است.

این تغییر نه تنها فلسفه دینی امر به معروف را نادیده می‌گیرد، بلکه فضای اجتماعی را به دوقطبی تبدیل می‌کند: حاکمیت به عنوان ناظر و مردم به عنوان مخاطب تحمیلی. نتیجه طبیعی این وضعیت، ایجاد منازعات عمومی، افزایش تنش اجتماعی و تضعیف مشروعیت حاکمیت است؛ دقیقاً همان چیزی که مجتهدزاده هشدار داده‌است.

به بیان دیگر، مشکل بنیادین نه در ابلاغ قوانین حجاب و نه در تعداد نیروهای بسیج شده است، بلکه در بازتعریف غلط یک اصل دینی است. تا زمانی که این بازتعریف ادامه داشته باشد، هر اقدام اجرایی حتی با ظاهر فرهنگی و تربیتی، به ابزاری برای تشدید شکاف اجتماعی و سیاسی تبدیل خواهد شد.

از سوی دیگر تشکیل «اتاق وضعیت عفاف و حجاب» و بسیج ۸۰ هزار نیروی آمر به معروف، بیش از آن که اقدامی اجرایی باشد، پرسش‌های جدی درباره صلاحیت قانونی و ماهوی ستاد امر به معروف و نهی از منکر استان تهران را مطرح کرده است. این تحرکات در شرایطی انجام می‌شود که رئیس‌جمهور و سایر مقامات اجرایی کشور نه تنها واکنشی به آن نشان نداده‌اند، بلکه سکوت کرده‌اند. این سکوت، نه تنها خلأ قانونی را پر نمی‌کند، بلکه عملاً به جامعه سیگنال می‌دهد که مرز اختیارات و مسئولیت‌ها روشن نیست.

از سوی دیگر این نیروهای عظیم که قرار است «امر به معروف» را اجرا کنند، در شرایط فعلی کشور بیشتر شبیه عامل تشدید اختلافات و تنش‌های اجتماعی عمل می‌کنند تا ابزاری برای بهبود وضعیت فرهنگی یا اخلاقی جامعه.

تجربه «ماهواره»؛ هشدار به سیاست‌گذاران حجاب

عزت‌الله ضرغامی، وزیر سابق فرهنگ و ارشاد، در تحلیلی صریح گفته است که گشت ارشاد و قوانین حجاب ممکن است همان سرنوشتی را پیدا کنند که قانون ممنوعیت ماهواره پیدا کرد: «گشت ارشاد مانند قانون جمع‌آوری ماهواره متروک شده‌است».

این مقایسه، هشدار مهمی است. تجربه ممنوعیت ماهواره نشان داد که قوانین اجباری و کنترل مستقیم، بدون پشتوانه اجتماعی و فرهنگی، به‌جای حل مشکل، به یک نماد ناکارآمدی تبدیل می‌شوند. مردم راه‌های خود را برای دور زدن محدودیت‌ها پیدا کردند و در نهایت قانون، اجرایی نشد.

ضرغامی معتقد است که قانون حجاب و عفاف نیز با وجود نقاط قوت، هنوز نقاط ضعف ساختاری دارد که در اجرا با مشکلات عدیده‌ای مواجه خواهد شد و از این رو شورای عالی امنیت ملی باید اجرای آن را مسکوت نگه دارد. برخی از شخصیت‌ها و رسانه‌های انقلابی نیز به دلیل پیچیدگی و طولانی بودن این قانون، اجرای آن را غیرقابل تحقق می‌دانند.

هشدار درباره تحریک تندروها

در این میان برخی واکنش منفی به خبر فعال شدن ۸۰ هزار ناهی منکر را نادرست دانستند. از جمله محمد مرعشی، دبیر کل حزب سازندگی، در واکنش به تحرکات دوباره ستاد امر به معروف و نهی از منکر درباره حجاب، تأکید کرده است که «نباید به موضوعی که حل شده پرداخته شود» و پرداختن دوباره به این موضوعات، تنها باعث تحریک تندروها می‌شود. این اظهارنظر، نکته مهمی را برجسته می‌کند: هر بازگشت به موضوعات حساس، به‌ویژه در حوزه آزادی‌های اجتماعی، می‌تواند جریان‌های تندرو را دوباره فعال کند و جامعه را با فشار و کنترل روبه‌رو سازد.

اما واقعیت این است که حساسیت بر حجاب در ایران، ماه‌ها و سال‌هاست که محل منازعات سیاسی و فرهنگی بوده‌است.

هرچند در جریان جنگ دوازده روزه با اسرائیل، همراهی مردم با نظام سیاسی و شرایط تهدیدبیگانه، به تغییر لحن و رویه حاکمیت با مردم انجامید، اما همینکه سایه جنگ کم شد، ورق برگشت. فورا موضوعات داخلی، از جمله حجاب، به صدر سیاست‌ها بازگشت و تشکیل «اتاق وضعیت عفاف و حجاب» و بسیج ۸۰ هزار آمر به معروف دوباره کلید خورد. این تغییر ناگهانی نشان می‌دهد که برخی لایه‌های تندرو در ساختار قدرت، حیات خود را در مقابله با آزادی‌های اجتماعی تعریف می‌کنند و وقتی تهدید خارجی کاهش می‌یابد، بلافاصله به سراغ کنترل جامعه و اعمال فشار می‌روند.

واقعیت این است که برای این جریان، جامعه بدون محدودیت و آزادی اجتماعی، تهدیدی برای وجود و مشروعیت‌شان است. هر زمان که امکان کنترل مستقیم کاهش پیدا کند، ناگزیر فشارها را افزایش می‌دهند تا شکاف میان خواست مردم و سیاست‌های تحمیلی خود را پر کنند. این رفتار، نه تنها به مدیریت بحران کمکی نمی‌کند، بلکه شکاف اجتماعی و بی‌اعتمادی عمومی را عمیق‌تر می‌سازد.

تجربه ممنوعیت ماهواره نشان داد که قوانین اجباری و کنترل مستقیم، بدون پشتوانه اجتماعی و فرهنگی، به‌جای حل مشکل، به یک نماد ناکارآمدی تبدیل می‌شوند. مردم راه‌های خود را برای دور زدن محدودیت‌ها پیدا کردند و در نهایت قانون، اجرایی نشد

«خوف و رجا»ی دائمی در «مسأله حجاب»!

در پاسخ به پرسش مطرح شده در ابتدای گزارش که چرا حاکمیت، مردم را در وضعیتی از «خوف و رجا»ی دائمی نگه می‌دارد؟ چرا موضوعی که از نگاه بسیاری از صاحب‌نظران -از جمله حسین مرعشی- «تمام شده» تلقی می‌شود، همچون شمشیر داموکلس بر سر جامعه نگه داشته می‌شود؟ باید گفت که به نظر می‌رسد هدف از این نوسان دائمی، چیزی فراتر از کنترل پوشش زنان است. این سازوکار، در واقع نوعی «سیاست ترس» است که کارکرد نگه داشتن جامعه در مرز اضطراب و اطاعت است. برخی از لایه‌های قدرت گمان دارند که اگر این تنش فروبخوابد، فضای عمومی به سمت نوعی عادی‌سازی اجتماعی پیش خواهد رفت؛ عادی‌سازی‌ای که در آن زنان و مردان، بدون ترس از مداخله، سبک زندگی خود را انتخاب می‌کنند. این وضعیت برای گروهی که مشروعیتشان بر کنترل نمادین و رفتارهای جمعی بنا شده، خطرناک است.

بنابراین، «مسأله حجاب» هرگز نباید پایان یابد، چون پایان آن به‌معنای پایان یکی از آخرین ابزارهای اعمال قدرت اجتماعی است. در واقع، هرچند از نظر اجرایی گشت ارشاد متروک شده و حتی چهره‌هایی چون ضرغامی به ناکارآمدی آن اذعان دارند، اما از نظر گفتمانی، تندروها هنوز نیاز دارند مردم را در وضعیت «احساس گناه و مراقبت» نگاه دارد.

به‌ویژه گروه‌هایی از زنان جامعه- طبقات متوسط مذهبی، کارمندان، زنان شاغل، و بخش‌هایی از طبقه‌ی سنتی، هدف اصلی این سیاست هستند. بسیاری از آن‌ها در عمل، اعتقادی عمیق به پوشش تحمیلی ندارند، اما از بیمِ برچسب بی‌دینی، ترس از توبیخ اداری، یا نداشتن امنیت اجتماعی، از خط قرمز تندروها عبور نمی‌کنند.

گزارش

هشدار یک کارشناس نسبت به تغییر مکرر نام خیابان‌ها؛

هویت تهران در معرض تهدید است

در سال‌های اخیر، چهره‌ی بسیاری از خیابان‌ها و معابر شهرهای کشور، به‌ویژه در تهران، با تابلوهای تازه‌ای همراه شده است. تابلوهایی که نام‌های جدیدی بر خود دارند و گاه هنوز برای ساکنان آن محله ناآشنا هستند. تغییر نام معابر در پایتخت دیگر به رخدادی کم‌تکرار شباهت ندارد؛ در گوشه‌وکنار شهر، هر از گاه تابلویی پایین می‌آید و تابلوی دیگری جای آن را می‌گیرد. این دگرگونی‌ها، هرچند در ظاهر به تغییر چند واژه در نام خیابان‌ها محدود می‌شوند، اما در واقع بخشی از حافظه‌ی عمومی شهر را تحت تأثیر قرار می‌دهند. گویی شهر، هر بار با نامی تازه، بخشی از گذشته‌ی خود را بازنویسی می‌کند.

به گزارش ایلنا، «سیدعباس رجائی»، عضو هیئت علمی گروه جغرافیا در این باره گفت: اصولاً نامگذاری خیابان‌ها تحت شرایط متفاوتی رخ می‌دهد. یکی از موارد ممکن است مغایرت با آیین نامه نام‌گذاری اماکن و خیابان‌ها مصوب ۱۳۷۵ باشد که برخی شرایط برای انتخاب نام خیابان را برشمرده است. مرجع تصویب و تغییر، شورای شهر است که بر اساس برخی معیارها نسبت به تغییر نام اقدام می‌کند مانند تکراری بودن نام معابر، بزرگداشت شخصیت‌های ملی، علمی و مذهبی، شهدا (شاید بیشترین نامگذاری در کوچه‌ها در شهرها را شامل می‌شود)، درخواست و مطالبات مردم که گاهی ساکنان یک محله یا کسبه یک خیابان، با ارائه درخواست جمعی و استدلال‌های محلی (مانند هویت‌بخشی به محله، قدردانی از یک شخصیت محلی یا رفع یک نام نامناسب) پیشنهاد تغییر نام را می‌دهند. باید توجه داشت که تغییرات بنیادین مانند انقلاب مهمترین نقش را در تغییرات عمده نام خیابان‌ها ایفا می‌کند.

به گفته او تغییر نام مکرر خیابان‌ها و معابر به طور کلی یک آسیب است. ولی در برخی مواقع آنچه رخ می‌دهد ناشی از عدم دقت در گذشته بوده و اصلاح می‌شود. ولی در برخی مواقع، این مشکلات در بحث نام خیابانی به سبب تکرار شدن برخی معابر ممکن است نیاز به تغییر باشد. مثلاً در تهران ما در یک زمان صدها معبر و حتی بعضاً خیابان‌های فرعی و کوچه و بن بست به یک نام داشتیم. مسلما برخی از تقاضاها و تغییرات لازم ولی برخی تغییرات به سبب اثرگذاری بسیار زیاد مشکلاتی به همراه دارد.

عضو هیات علمی گروه جغرافیا و مدیریت شهری دانشگاه تهران می‌گوید: بحث بی‌اعتمادی را نمی‌توان مطرح کرد، ولی این تغییرات مکرر در برخی از معابر با اسامی که سال‌ها مورد استفاده قرار گرفته و به نوعی در حافظه جمعی مردم تثبیت شده است را تحت تاثیر قرار می‌دهد. حداقل برخی تغییرات تا یک نسل و حتی دو نسل هنوز بنام گذشته آن مورد استفاده قرار می‌گیرد. که اینها ناشی از تثبیت در حافظه، خاطره‌های جمعی و به نوعی هویت‌های شکل گرفته ناشی از نام مکان یا معبر است. بطوری که برخی از افراد مثلاً خود را بچه خیابان فلان معرفی می‌کنند یعنی محل تولد و دوران بچگی با همان نامی که شناخته می‌شده مورد استفاده قرار می‌گیرد.

او ادامه داد: برخی مواقع نام یک مکان یا معبر به سبب یک رخداد تاریخی در آن است. مانند خیابان هفده شهریور که یادآور شهدای هفده شهریور است و به سرعت به سبب نام‌گذاری و تغییر مناسب در میان مردم پذیرفته می‌شود چون با یکی از مهمترین روزهای انقلاب مرتبط است که برای همه مردم احترام و اهمیت ویژه دارد. اما خیابان بی‌سیم (یادگاری از اولین تجهیزات مخابراتی در دوران جنگ جهانی دوم که این نام برای این معبر گذاشته شد) و خیابان تیر دوقلو (یادگاری از برق کشی سراسر تهران) یعنی همراه خود یک اتفاق، یک تاریخ، یک خاطره جمعی را دارند. اگر به تغییر این نوع خیابان‌ها اقدام کنیم بدون شک بر یک هویت جمعی اثرگذار است. به عبارتی چه معبری و با چه نامی را تغییر می‌دهیم بسیار مهم است.

این استاد دانشگاه اضافه کرد: به‌طور کلی تغییرات مکرر نام در مرحله اول مکان را از نظر هویتی و خاطره جمعی کم رنگ و بی‌اهمیت می‌کند. در انتخاب نام معابر هدف فقط انتخاب یک نام برای یک معبر نیست بلکه باید ارتباطی بین این نام تاریخ، فرهنگ و ارزش‌های یک جامعه برقرار کند. بدون شک تغییر مکرر از نظر اجتماعی و روانی برای ساکنان یک معبر که سال‌ها با آن زندگی کرده و خاطرات دارند می‌تواند سخت باشد.

رجایی گفت: از نظر اقتصادی همه این تغییرات به خصوص تغییرات معابر اصلی بسیار پرهزینه است. ما در کشور یک کد پستی ۱۰ رقمی داریم که بر خلاف بسیاری از کشورها که کد پستی آدرس ساختمان است، ما با دقت بالایی تا یک واحد مسکونی کد پستی داریم. پس در مرحله اول با تغییر نام، تمام آنچه نظام نامه شناسه پستی است را تحت تاثیر قرار می‌دهد. چرا که براساس این آدرس در بسیاری از سامانه‌ها، بسیاری از بانک، مدارس، معاملات و... سر و کار دارید. بدون شک بروزرسانی هزینه دارد یا نهایتا ثابت ماندن اطلاعات آدرس در پست خود یکی دیگر از مشکلات ناشی از تغییر مکرر نام است.

او اظهار داشت: از سوی دیگر، اگر از مشکلات آدرس دهی بگذریم، هر معبر بسته به اهمیت خود برای تغییر نام هزینه دارد. این هزینه در یک کوچه تغییر چهار تابلو ایستاده و دیواری است و در یک معبر اصلی شهر تغییرات تابلوها و مسیرها در کل یک شهر است. پس هزینه بزرگی می‌توان به دنبال داشته باشد.

او بیان کرد: خدمات آنلاین ما نیز مبتنی بر نام معابر است. نه بر اساس کد، شما نام را جستجو و نزدیکترین را بر اساس آن نام تعیین می‌کنید. در شهرهای بزرگ غالبا تغییرات در سطح معابر اصلی و مهم به سرعت در نرم افزارها بروز می‌شود ولی در سایر معابر بسیار زمان بر خواهد بود. البته هر چه یک سیستم خدمات مسیریابی اطلاعات مناسبی دریافت کند، خدمات بهتری ارائه و میزان تردد و مسافت حرکت و زمان را می‌تواند مدیریت کند. همه این موارد در مدیریت ترافیک فردی بسیار موثر است.

به اعتقاد این مدرس دانشگاه، به طور کلی نام‌گذاری معابر دو شکل دارد؛ یکی نامگذاری بر اساس اسم که با توجه به همه جنبه‌ها در یک کشور تعیین و ممکن است با تغییرات کم (در کشورهایی که ثبات سیاسی در دوران مختلف داشته) و با تغییرات ریشه‌ای مانند کشورهایی که در آن‌ها انقلاب یا تغییرات عمیق اجتماعی و سیاسی رخ داده شکل بگیرد.

از این منظر آنچه اشکالات فراوان ایجاد می‌کند تغییرات مکرر نام معابر است که به مشکلات آن اشاره شد. ولی برخی به سبب رفتار شتابزده در تغییرات ایجاد می‌شود که ممکن است سال‌ها مدیریت شهری را دچار مشکل کند.

رجایی در پایان گفت: سیستم‌های مبتنی بر شناسه یکتا که حداقل خیابان‌ها علاوه بر اسامی خود از کدهای جغرافیایی استفاده می‌کنند بهترین راه برای مدیریت مکانی شهرهاست. در این سیستم بزرگراه‌ها، معابر اصلی و... بر اساس یک کد یا شناسه شناسایی می‌شوند و کدها اغلب کمک کننده به همه بخش‌هاست. البته بسیاری از بسترهای آن با کد پستی قبلاً فراهم شده و نیازمند یک عزم جدی برای یکپارچه‌سازی آن است.

آگهی رای هیات قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی (نوبت اول)

م/الف:۶۳۲۴

برابر آراء صادره هیات تعیین تکلیف مستقر در ثبت اسناد و املاک شهرستان سنندج تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضیان ذیل تایید گردیده لذا بدین وسیله مشخصات املاک در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز جهت اطلاع عموم آگهی میگردد. در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضیان اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی ودر روستاها از تاریخ الصاق در محل تا مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم نمایند وپس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مرجع قضایی تقدیم و گواهی اخذ و تحویل اداره ثبت نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول و گواهی اخذ تحویل اداره ثبت نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض سند مالکیت طبق مقررات صادر خواهد شد صدور سند مالکیت مانع مراجعه متضرر به دادگاه نیست .

۱-ششدانگ یک قطعه زمین مسکونی بنام آقای مهدی چنگیزی فرزند یعقوب صادره اسدآباد به مساحت ۱۳۹/۳۴ مترمربع پلاک شماره ۶۳۳۴ فرعی از ۴ – اصلی بخش ده منطقه ۲ سنندج

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۴/۰۷/۲۷ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۸/۱۲

هیوا احمدیان، رییس اداره ثبت اسناد و املاک منطقه ۲ سنندج

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان ایلام
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک آبدانان
هیات موضوع قانون تعیین و تکلیف وضعیت ثبتی اراضی ساختمان های فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۵۰۰۷۰۰۳۳۳۱ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مستقردرواحد ثبتی حوزه ثبت ملک آبدانان تصرفات مالکانه بلامعارض خانم **شهناز کرمی** فرزند محمدرضا به شماره شناسنامه ۱۱۷۷ وکد ملی ۴۵۴۹۸۳۵۰۶۰ صادره از آبدانان در ششدانگ یک قطعه زمین محصور با بنای احداثی به مساحت ۱۸۸/۵۵ مترمربع پلاک ۱۵۷۷۳ فرعی از ۳۱ اصلی قطعه ۷ ایلام واقع در ایلام بخش حوزه ثبت ملک آبدانان خیابان پانزده خرداد شمالی خریداری شده از آقای سید شهریار طهماسبی و منتسب به مالکیت رسمی آقای سید شهریار طهماسبی محرز گردیده است .لذا به منظور اطلاع عموم مراتب دردو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود درصورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند ازتاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود رابه این اداره تسلیم وپس از اخذرسید،ظرفیت مدت یک ماه ازتاریخ تسلیم اعتراض ،دادخواست خود رابه مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضا مدت مذکور وعدم وصول مقرارت سند مالکیت صادر خواهدشد.

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۴/۰۷/۲۷
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۸/۱۲

بابک ولی زاده –رییس ثبت اسناد و املاک شهرستان آبدانان